

Елена. Да идемъ на кино. Какво ще правимъ тукъ, толкова рано е.

Чапразовъ. А пъкъ азъ, знаешъ какво съмъ решилъ?

Елена. Незнамъ.

Чапразовъ. Както съмъ пийналъ, искамъ се още.

Елена. Добре, да идемъ.

Чапразовъ. Не, тукъ ми се пие, Въжщи ми се иска.

Елена. Не нагледали сме се двама съ нашата самота.

Чапразовъ. Тогазъ да повикаме майка ти и баща ти. Като минахъ: у тѣхъ свѣтѣше.

Елена. Ама че разговоръ ще бжде съ извѣтрѣли хора.

Чапразовъ. Азъ пъкъ много харесвамъ баща ти. Той е мждрецъ. Вижъ—майка ти е, какъ да ти кажа. . .

Елена. Кажи го де: чете романи като мене.

Чапразовъ. Майка ти не е като баща ти. Но баща ти е мждръ.

Елена. Не ми се иска съ тѣхъ.

Чапразовъ. Не, не. . . Ще ги извикамъ. Ще извадимъ новата дамаджана съ пазарджишкото. Има хубава луканка—здраве му кажи!

Елена. Чуденъ си! . . . Я да вървимъ на кино, а старитѣ да си гледатъ съня.

Чапразовъ. Ако искашъ да ми не прекършишъ хатъра.

Елена. Но менъ се иска кино. . .

Чапразовъ. А менъ — тукъ.

(Мълчание),